

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

WOLF i.s.l., spol. s r. o., IČ: 25261622,
se sídlem Praha 4 – Krč, U Habrovky 247/11,
zastoupený daňovým poradcem Ing. Zdeňkem Urbanem
se sídlem Jungmannova 319, Jičín,

proti
žalovanému

Odvolací finanční ředitelství,
Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, č. j. 15581/16/5300-21441-711676,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 4 (dále jen „správce daně“) vydal dne 9. 4. 2015, pod č. j. 2597381/15/2004-52525-105811, platební výměr na daň z přidané hodnoty (dále jen „platební výměr“), kterým žalobci vyměřil daň z přidané hodnoty za zdaňovací období **březen 2012** ve výši 595 913 Kč. Žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
2. Žalovaný změnil platební výměr správce daně tak, že žalobci vyměřil daňovou povinnost ve výši 987 912 Kč. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného správní žalobou, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 18. 5. 2020, č. j. 8Af 47/2016- 36, tak že rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 4 ze dne 9. 4. 2015, č. j. 2597381/15/2004-52525-105811, a rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, č. j. 15581/16/5300-21441-711676, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. Městský soud v Praze takto rozhodl po té, kdy dospěl k závěru, že správce daně významným způsobem zasáhl do práv žalobce, kterému upřel možnost využít práv, které daňovému subjektu daňový řád zaručuje v průběhu daňové kontroly, tím, že se žalobcem vedl postup k odstranění pochybností.
4. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17. 12. 2020, č. j. 3Afs 213/2020-53, rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud vytkl městskému soudu, že napadené rozhodnutí přezkoumal mimo rámec uplatněných žalobních bodů.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. V podané žalobě žalobce vymezil dvě klíčové žalobní námitky.
6. Správce daně zaslal zástupci žalobce jako daňového subjektu zprávu o daňové kontrole předčasně, aniž by tuto zprávu s daňovým subjektem projednal. Nezákonným ukončením daňové kontroly došlo ke zkrácení procesních práv žalobce, pro které žalobce zpochybňuje samotnou existenci platebního výměru.
7. Žalobce namítl, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a věc po právní stránce nesprávně zhodnotil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje, že „*plnění byla součástí podvodu na DPH, o kterém odvolatel (pozn. soudu žalobce) vědět mohl a měl.*“, aniž by však v napadeném rozhodnutí konkrétní skutkové okolnosti vyseletoval, definoval a vyhodnotil. K tíži žalobce nelze přičítat, že jeho dodavatel je nekontaktní.
8. Žalobce odkázal na judikaturu Soudního dvora Evropské unie s tím, že při realizaci obchodních aktivit projevil maximální možnou míru opatrnosti, nad rámec svých zákonných povinností opatřil notářské zápisy, jímž obchodní transakce zdokumentoval formou veřejné listiny. Pokud žalovaný opatření přijatá žalobcem vyhodnotil jako nikoli dostatečná, měl v rozhodnutí definovat, jaká opatření měla být žalobcem přijata a prokázat, zda by případně výsledky mohly napomoci podvod odhalit.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

9. Žalovaný prvou žalobní námitku označil za nedůvodnou s tím, že ve vztahu k žalobci správce daně nevedl daňovou kontrolu, platební výměr byl vydán na základě postupu k odstranění pochybností.
10. Pokud jde o zjištění skutkového stavu, namítl, že daňové řízení bylo vedeno tak, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly co nejúplněji zjištěny. Žalovaný setrval na svém stanovisku, že žalobce mohl a měl vědět, že se účastní plnění zasaženého daňovým podvodem.

III.

Posouzení žaloby

11. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Z obsahu připojeného správního spisu se podává, že správce daně vydal dne 24. 5. 2012 výzvu k odstranění pochybností podle § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád ve znění účinném do 31. 12. 2015 (dále jen „daňový řád“).
13. Z obsahu výzvy se podává, že správci daně vznikly pochybnosti ohledně dodání zboží společnosti ROTOM EX s.r.o., se sídlem Světla 1, Bratislava (dále jen „ROTOM EX“) ve výši 2 281 000 Kč. V souhrnném hlášení žalobce deklaroval dodání zboží i společnosti KR-TRADING s.r.o., se sídlem Klincová 37/B, Bratislava (dále jen „KR TRADING“) ve výši 4 098 852 Kč. Sídlo obou společností je umístěno na virtuální adrese, společnost ROTOM EX neplní povinnosti vyplývající z přijetí deklarovaného zboží a společník a jednatel společnosti ROTOM EX J. V. byl až do 30. 11. 2009 jednatelem a společníkem žalobce.
14. Dne 13. 3. 2015 správce daně pořídil úřední záznam o průběhu postupu k odstranění pochybností a výsledky sdělil žalobci úředním záznamem z téhož dne. Žalobce podáním ze dne 30. 3. 2015 namítl, že postup k odstranění pochybností nebyl zahájen v souladu se zákonem a v rozporu se zákonem byl i veden a doručený úřední záznam označil za nicotný úkon.
15. Podle § 89 odst. 1 daňového řádu, *má-li správce daně konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení a dalších písemností předložených daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností.*
16. Podle 90 odst. 1), 2) a 3) daňového řádu, 1) *o průběhu postupu k odstranění pochybností sepíše správce daně podle povahy odpovědi protokol nebo úřední záznam, ve kterém uvede vyjádření nebo důkazní prostředky, na jejichž základě považuje pochybnosti za zcela nebo zčásti odstraněné, a případné důvody přetrvávajících pochybností.*
17. Prvá žalobní námitka není důvodná. Správce daně neprojednal se žalobcem zprávu o daňové kontrole z toho důvodu, že daňovou kontrolu nevedl.
18. Pokud jde o námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávné právní posouzení věci, Městský soud v Praze nejprve v obecné rovině konstatuje, že dle § 31 odst. 9 daňového řádu je daňový subjekt povinen prokazovat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání nebo k jejichž průkazu byl správcem daně vyzván. Jak judikoval

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Ústavní soud, daňový subjekt má povinnost prokázat k výzvě správce daně jen ty skutečnosti, které sám tvrdí (nález ze dne 24. 4. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 38/95, 130/1996 Sb.). Z obsáhlé judikatury NSS pak vyplývá, že daňový subjekt prokazuje svá tvrzení především svým účetnictvím a jinými povinnými záznamy [např. rozsudek ze dne 30. 1. 2008, čj. 2 Afs 24/2007 – 119, nebo rozsudek ze dne 22. 10. 2008, čj. 9 Afs 30/2008 – 86]. Existence účetních dokladů, tj. příjmových dokladů či faktur, i když formálně bezvadných, však sama o sobě zpravidla ještě neprokazuje, že se operace, která je jejich předmětem, opravdu uskutečnila (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 12. 2008, čj. 8 Afs 54/2008 – 68, obdobně rozsudek ze dne 28. 2. 2006, čj. 7 Afs 132/2004 – 99). Správce daně proto může vyjádřit důvodné pochybnosti ohledně věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví a jiných povinných záznamů. Správce daně tíží důkazní břemeno ve vztahu k prokázání důvodnosti svých pochyb (§ 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu).

19. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, žalobce podal daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc březen roku 2012, k němu doložil notářské zápisy osvědčující skutkový děj.
20. Notářský zápis ze dne 21. 3. 2012, sp. zn. NZ 112/2012, osvědčuje, že se do notářské kanceláře dostavili jednatel společnosti SALLNARON s.r.o., P. S. (jako dodavatel), zaměstnanec žalobce J. P. (jako kupující) a jednatel společnosti KAMION-LINE s.r.o. L. P. (jako dopravce). Podle notářského zápisu, dodavatel prodal kupujícímu 6 kusů tabletů značky Apple iPad 3 16GB 4G černé barvy, 7 kusů tabletů Apple iPad 3 16GB 4G bílé barvy, 6 Apple iPad 3 32GB 4G černé barvy, 7 kusů Apple iPad 3 32GB 4G bílé barvy, 6 kusů Apple iPad 3 64GB 4G černé barvy a 60 kusů mobilních telefonů značky Apple iPhone 4S 16GB, bílé barvy s tím, že uvedené zboží bylo fyzicky předloženo notáři, předložen byl rovněž seznam výrobních čísel zboží, byla předložena faktura č. 2120001. Zároveň bylo sděleno, že zboží bude dopravcem dopraveno k odběrateli – společnosti ROTOM EX se sídlem ve Slovenské republice a byla předložena faktura č. 201200072, pro odběratele ROTOM EX a mezinárodní nákladní list (CMR) č. CZ 5353946. Zboží bylo poté uloženo zpět do krabic. Přílohou notářského zápisu jsou uvedené faktury, dodací list, CMR a fotodokumentace.
21. Notářský zápis ze dne 23. 3. 2012, sp. zn. NZ 112/2012, osvědčuje, že se do notářské kanceláře dostavili jednatel společnosti SALLNARON s.r.o., P. S. (jako dodavatel), zaměstnanec žalobce J. P. (jako kupující) a jednatel společnosti KAMION-LINE s.r.o. L. P. (jako dopravce). Podle notářského zápisu, dodavatel prodal kupujícímu 20 kusů mobilních telefonů značky Apple iPhone 4S 16GB, bílé barvy, 10 kusů tabletů černé barvy a 80 kusů mobilních telefonů značky Samsung i8350 Omnia W, černé barvy tím, že uvedené zboží bylo fyzicky předloženo notáři, předložen byl rovněž seznam výrobních čísel zboží, byla předložena faktura č. 2120003. Zároveň bylo sděleno, že zboží bude dopravcem dopraveno k odběrateli – společnosti ROTOM EX se sídlem ve Slovenské republice a byla předložena faktura č. 201200073, pro odběratele ROTOM EX a mezinárodní nákladní list (CMR) č. CZ 5353979. Zboží bylo poté uloženo zpět do krabic. Přílohou notářského zápisu jsou uvedené faktury, dodací list, CMR a fotodokumentace.
22. Notářská zápisnice ze dne 23. 3. 2012, sp. zn. N 212/2012, Nz 10511/2012, 10780/2012, osvědčuje, že uvedeného dne dopravce KAMION – LINE, přivezl zboží: 20 kusů mobilních telefonů značky Apple iPhone 4S 16GB, bílé barvy, 80 kusů mobilních telefonů značky Samsung i8350 Omnia W, černé barvy, 10 kusů iPad 3 16GB, black, 2 kusy iPad 3, 64GB black, zboží bylo před notářem rozbaleno a fyzicky převzato zástupcem společnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ROTOM EX, současně byly předloženy faktura č. 201200073, dodací list k faktuře, CMR č. 535979, a soupis výrobních čísel uvedených zařízení.

23. Správce daně vydal výzvu k odstranění pochybností ze dne 24. 5. 2012 (viz bod 13 rozsudku) a vyzval žalobce k předložení podkladů, na jejichž základě bylo přiznání sestaveno, zejména evidenci pro daňové účely podle § 100 zákona č. 235/2004 Sb., účetní knihy podle § 13 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví a další důkazní prostředky včetně účetních dokladů vztahující se k přijatým a uskutečněným plněním. K výzvě správce daně žalovaný předložil evidenci pro daňové účely a seznam zápisů za rozhodné zdaňovací období.
24. Na základě dožádání realizovaných správcem daně, sdělil dne 16. 10. 2012 Finanční úřad pro Prahu 3, že prověřuje původ zboží – mobilních telefonů, které bylo fakturováno žalobci a dalším společností. Zboží bylo nakoupeno od společnosti PUERTENE s.r.o., která nereaguje na výzvy svého správce daně, poslední daňové přiznání k DPH podala za červen 2012. U daňového subjektu SALLNARON (jehož byl dožádán finanční úřad správcem daně), nebyly ukončeny postupy k odstranění pochybností za zdaňovací období 8 – 12/2011 a 1-3/2012 z důvodu dosud nevyřízených mezinárodních dožádání na Slovensko. Současně byl zaslán protokol o místním šetření ze dne 10. 10. 2012, v rámci kterého daňová poradkyně Ing. L. Ch. (jednatelka společnosti AD accountancy s.r.o.) předložila dožádanému Finančnímu úřadu rámcovou kupní smlouvu uzavřenou mezi žalobcem a společností SALLNARON ze dne 12. 3. 2012, jejímž předmětem byl nákup a prodej mobilních telefonů, fakturu č. 12030002, kterou vystavila jako dodavatel společnost PUERTE a jejím předmětem byla dodávka mobilních telefonů iPhone a tabletů iPad v celkové ceně 1 540 382 Kč společnosti SALLNARON, dodací list, fakturu č. 1203012, kterou vystavila jako dodavatel společnost PUERTE a jejím předmětem byla dodávka mobilních telefonů iPhone a tabletů iPad v celkové ceně 2 665 681 Kč Kč společnosti SALLNARON, dodací list, fakturu č. 1203015, kterou vystavila jako dodavatel společnost PUERTE a jejím předmětem byla dodávka mobilních telefonů iPhone v celkové ceně 1 221 312 Kč společnosti SALLNARON a dodací list.
25. Ing. Ch. k tomu uvedla, že objednávky se mezi společnostmi zadávají telefonicky, zboží je přepravováno automobilem BMW SPZ X, zboží přepravuje jednatel pan S. Jelikož jednatel přepravuje zboží sám, doklady o přepravě nejsou k dispozici. S ohledem na malý objem zboží je nakládka uskutečněna operativně na základě předchozí dohody s dodavatelem, jedná se o přeložení zboží zpravidla dvou až tří krabic z jednoho auta do druhého; vyložení zboží dochází zpravidla na adrese Pouchovská 934 v Hradci Králové, kde toto zboží přebírá zaměstnanec společnosti WOLF pan P. nebo je předání zboží realizováno u notáře. Zboží předává pan S. buď zaměstnanci společnosti WOLF panu P., případně osobě uvedené v notářském zápisu.
26. Ing. Ch. následně správci daně předložila „Zápisnicu o ústnom pojednávání“ ze dne 30. 10. 2012, sepsanou daňovým úřadem Bratislava s daňovým subjektem ROTOM EX. Z obsahu listiny se podává, že jednatel daňového subjektu (J. V.) na dotazy správce daně uvedl, že společnost ROTOM EX nakoupila ve zdaňovacích obdobích prvního čtvrtletí roku 2012 a druhého čtvrtletí roku 2012 mobilní telefony značky Apple od společnosti Wolf, ve svém účetnictví eviduje faktury za nákup těchto mobilních telefonů a přiznala a odvedla daň podle platných právních předpisů. Dále uvedl, že zboží bylo přepravováno od společnosti Wolf do Bratislavy na adresu společnosti ROTOM EX, dopravu zabezpečil dodavatel prostřednictvím dopravce Kamion – Line, vystavené faktury platil hotovostně i

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

bezhotovostně. Platby byly uskutečněny z účtu společnosti ROTOM EX číslo 4014213910/7500 vedený u ČSOB v českých korunách. Objednávku za společnost ROTOM EX uskutečnil její jednatel J. V., při přijetí zboží bylo přítomen buď jednatel, nebo pověřený zaměstnanec. Obchodní činnost mezi oběma společnostmi začala roku 2012. Nakoupené zboží bylo dále prodáno, a to odběrateli lotyšské společnosti SANADAN, kde si je přebírá odběratel osobně nebo prostřednictvím pověřené osoby.

27. Z obsahu mezinárodního dožádání vyplývá, že zboží bylo dodáno slovenskému daňovému subjektu, bylo přiznáno a zdaněno za první čtvrtletí roku 2012, zboží bylo dodáno do sídla společnosti ROTOM EX na adrese Svetlá 1, nebo do skladu Privozská 38. Zboží měl přepravovat dopravce Kamion – Line. Byla doložena kupní smlouva ze dne 10. 1. 2012 mezi společnostmi ROTOM EX a WOLF.
28. Finanční úřad ve Dvoře Králové nad Labem k dožádání správce daně sdělil, že společnosti Kamion – Line, byla za zdaňovací období prvního čtvrtletí 2012 vyměřena daňová povinnost k DPH, která nebyla daňovým subjektem uhrazena, ve druhém až čtvrtém čtvrtletí roku 2012 daňový subjekt přiznání k DPH nepodal. V průběhu dalšího šetření přestal se správcem daně komunikovat, na předvolání se ke správci daně nedostavil a neposkytl potřebnou součinnost.
29. Jednatel společnosti byl ve věci vyslechnut, uvedl, že ve zdaňovacím období březen 2012 společnost Kamion – Line, prováděla přepravu zboží pro žalobce na Slovensko, se žalobcem měl uzavřenou celoroční smlouvu o vzájemné spolupráci v dopravě a logistice. Objednávka byla řešena telefonickou dohodou nebo ústně, převážené zboží byly mobilní telefony a tablety od společností Apple. Po naložení bylo zboží převezeno ke kontrole k notářce. Na žádost žalobce, byl k dodanému zboží pořízen notářský zápis a fotodokumentace, zboží bylo předáno skladníkům firmy ROTOM EX nebo notáři v Bratislavě. Na konci daného měsíce byla cena dopravy vyfakturována a zaplacená z účtu. Ve věci byl předložen mezinárodní nákladní list číslo CZ Ty 9260204, CZ Ty 9260208, CZ 5353946, CZ 5353979.
30. Jednatel společnosti ROTOM EX J. V. byl ve věci vyslechnut jako svědek dne 3. 9. 2013; uvedl, že se společností Wolf se znal již z minulých podnikatelských aktivit, v rozhodném období byl a stále je jednatelem společnosti ROTOM EX. Tato společnost byla odběratelem zboží za společnost Wolf jednal její statutární zástupce paní T. Dodávky zboží byly vázány na smlouvu, konkrétní dodávky byly dohodnuty na obchodních schůzkách nebo telefonicky. Předmětem obchodu byly mobilní telefony a iPady. Na předmětné zboží měl ROTOM EX zajištěny odběratele. Zboží bylo zabaleno ve standardních krabicích, bylo uhrazeno bankovním převodem, zboží zpravidla připravovala autodoprava Kamion – Line.
31. Jednatel společnosti SALLNARON, svědek P. S. uvedl, že předmětem činnosti společnosti byl obchod s mobilními telefony. Společnost převzala obchodní činnost po společnosti BEDENERANU. Se společností Wolf měli uzavřenu rámcovou kupní smlouvu, za společnost Wolf ji uzavřela paní S., s ní a panem S. také jednal. Svědek uvedl, že zboží společnost Wolf objednávala telefonicky nebo osobně, výjimečně písemně. Zboží většinou přebíral zaměstnanec společnosti Wolf pan P. někdy pan S. Zaměstnanec, jak viděl zboží s uloženými v Master boxech s neporušenou pečeti, tak si to ten zaměstnanec neotvíral ani nepřepočítal, jelikož věděl, kolik jich v tom boxu je. Master box má svoji výrobní pečť, v případě, že byla porušena, byl box rozbalen a zboží bylo vyloženo na stůl, přepočítáno

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zkontrolována ochranné fólie, respektive její neporušenost, následně byl podepsán dodací list s tím, že zboží je v pořádku. V případě, že bylo zboží Wolfu předáváno pod dohledem notáře bylo vždy i přes neporušení boxu, rozbaleno, zkontrolováno a přepočítáno notářem. Hrazeno bylo zpočátku bankovním převodem. Převahu zboží zajišťoval osobním automobilem z Prahy do Hradce, jednalo se o 2 vozidla značky BMW, doprava byla zahrnuta v ceně zboží.

32. Správce daně společnosti SALNARON sdělil na základě dožádání dne 26. 11. 2014, že u tohoto daňového subjektu byl zahájen postup k odstranění pochybností za zdaňovací období březen 2012, daňový subjekt předložil správci daně doklady a písemnosti, faktura číslo 210003 byla předložena a je uvedena v evidenci pro daňové účely za zdaňovací období březen 2012 a vykázána v dodatečném přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2012. Toto zboží daňový subjekt pořídil od společnosti PUERTE, která je pro správce daně nekontaktní, samotná společnost SALNARON byla v uvedené době rovněž nekontaktní, další šetření dožádaný Finanční úřad nemohl z tohoto důvodu provést.
33. Sdělením ze dne 13. 3. 2015, byl žalobci sdělen výsledek postupu k odstranění pochybností. Správce daně konstatoval, že úhrady za deklarovaná plnění na dokladech číslo 2120001 číslo 2120003 na účtech žalobce nebyly nalezeny, přesto, že je na nich uveden způsob platby platebním příkazem. Jako zjevně nestandardní správce daně hodnotil skutečnost, že žalobce přestal obchodovat s daňovým subjektem BENEDERAN a začal obchodovat s daňovým subjektem SALLNARON, když u obou těchto společností je shodná osoba jediného jednatele a společníka (pan P. S.) jedná se typově stejný sortiment zboží, navíc měl žalobce za zdaňovací období prosinec 2011, leden 2012 a únor 2012 neuhrazený dluh vůči společnosti BENEDERAN.
34. Informace, které správce daně získal ve vztahu ke společnosti SALLNARON neodstranily pochybností o pořízení zboží a z toho vyplývající uplatněného nároku na odpočet daně, jelikož daňový subjekt PUERTENE, který měl dodávat zboží daňovému subjektu SALLNARON nereaguje na výzvy místně příslušného správce daně, přestože poštu v datové schránce přebírá a společnost SALLNARON je v současné době pro správce daně nekontaktní.
35. Pokud jde o výpověď jednatele společnosti SALLNARON, P. S., správce daně konstatoval, že zboží by muselo být někde skladováno, nicméně svědek uvedl, že společnost skladovací prostory neměla. Svědek uvedl, že měl neshody v rámci objednávek se společností Wolf, správce daně pokládal proto za nestandardní, že osoby, které daně společnosti zastupovaly, pokračovaly ve spolupráci, ačkoli mezi sebou měly neshody.
36. Dále správce daně konstatoval, že společnost PUERTENE za zdaňovací období březen roku 2012 přiznání k dani z přidané hodnoty podala, vykázala vlastní daňovou povinnost ve výši 16 680 Kč, nicméně daňovou povinnost za tato plnění neuhradila. Daňový subjekt SALLNARON neuhradil DPH vůči místně příslušnému správci daně za zdaňovací období březen 2012, přiznání k dani z přidané hodnoty podal, nicméně příslušný správce daně zahájil u této společnosti postup k odstranění pochybností. Tyto okolnosti zesílily pochybnosti správce daně o tom, že společnost SALLNARON dodala žalobci zboží dle dokladů v deklarovaném předmětu a rozsahu.
37. Za prokázané správce daně rovněž nepokládá tvrzení, že společnost ROTOM EX prodala zboží nakoupené od žalobce lotyšské společnosti SANDAN, neboť deklarované plnění nebylo prokázáno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

38. Pokud jde o plnění za vystavené faktury, správce daně uvedl, že částky žalobci byly uhrazeny, avšak až po termínu splatnosti.
39. Pokud jde o přepravu zboží, správce daně uvedl, že společnost Kamion – Line je pro správce daně nekontaktní, přepravy nemohly být proto ověřeny, nicméně k výpovědi svědka P. – jednatele společnosti, konstatoval, že je v rozporu s tím, co uváděl jednatel společnosti SALLNARON pan S. Uvedl: „*Tvrzení jednatele společnosti Kamion – line jednatele společnosti SALLNARON si odporují, jelikož jednatel společnosti Kamion – line, tvrdil, že zboží bylo naloženo ve skladu společnosti Wolf a poté převezeno k notáři a jednatel společnosti SALLNARON tvrdí, že bylo zboží, o kterých bylo sepsáno notářské zápisy, vyloženo přímo u notářky.*“
40. Pokud jde o notářské zápisy, správce daně jen konstatoval, že dne 21. 3. 2005 12 se do kanceláře notářky dostavili v čase 10: 25 pan P. S. a pan L. P. (notářský zápis 112/2012) a v notářském zápisu číslo 110/2012 je uvedeno, že se dostavili do kanceláře notářky v čase 10: 00 z logiky věci vyplývá, že jestliže se dle notářského zápisu číslo 110/2012 dostavili v čase 10: 00 a opustili kancelář notářky v 10: 50 není myslitelné, aby se dostavili do této kanceláře v čase 10: 25. Správce daně předložené notářské zápisy hodnotil tak, že obsahují zásadní nesrovnalosti, které vyvrací logiku tvrzení v nich uvedených, jedná se o důkazní prostředky, které obsahují formální potvrzení, že došlo k předání a převzetí zboží, neobsahují však popis průběhu skutečností, tak jak by mohl reálně proběhnout. Notářské zápisy proto neosvědčil jako nezpochybnitelný důkaz o tom, že žalobce přebíral a předával zboží v deklarovaných předmětech a rozsazích. Správce daně vydal dne 9. 4. 2015 platební výměr.
41. Žalovaný napadené rozhodnutí opírá o závěr, že v projednávané věci byly shledány skutkové okolnosti, potvrzující existenci řetězce, v němž probíhající transakce byly zasaženy podvodem na DPH.
42. V odůvodnění napadeného rozhodnutí přílehavě poukázal na judikaturu Soudního dvora Evropské Unie - rozsudek ze dne 6. 9. 2012 ve věci C-324/11 Gábor Tóth a ze dne 6. 12. 2012 ve věci C-285/11 Bonik EOOD, dále na rozsudek ze dne 21. 6. 2012 ve spojených věcech C-80/11 a C-142/11 Mahagében a Péter Dávid, a ve spojených věcech C-439/04 a C-440/04 Alex Kittel a Recolta Recycling ze dne 6. 7. 2006. Žalovaný rovněž argumentuje rozsudky Nejvyššího správního soudu, a to rozsudkem č. j. 9 Afs 111/2009-274 ze dne 21. 4. 2010 a č. j. 1 Afs 37/2012-50 ze dne 10. 10. 2012, č. j. 1 Afs 26/2012-34 ze dne 30. 5. 2012, Afs 156/2014-47 ze dne 11. 12. 2014, č. j. 1 Afs 26/2012-34 ze dne 30. 05. 2012 a č. j. 6 Afs 156/2014-47 ze dne 11. 12. 2014 a rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Af 13/2013 ze dne 27. 01. 2015. Se závěry plynoucími z citovaných rozsudků, k nimž žalovaný dospěl v napadeném rozhodnutí se městský soud plně ztotožňuje.
43. Z novější judikatury Městský soud v Praze odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2018, č. j. 5 Afs 60/2017-60, v němž Nejvyšší správní soud uvádí:

„I. Požadavek evropské judikatury týkající se prověřování věrohodnosti obchodních partnerů v řetězci nelze extenzivně a bezmezně rozšiřovat. Taktéž nelze extenzivně dovozovat, že se má jednat o nekonečně dlouhý řetězec osob, kam až by měla povědomost osoby povinné k dani, která zdanitelné plnění uskutečnila a její „obezřetnost“ sahá.

II. Znakem podvodu ve smyslu evropské judikatury je zjednodušeně řečeno skutečnost, že jeden z účastníků daň neodvede a další si ji odečte; tím v podstatě dochází k narušení daňové neutrality.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Nelze však stricto sensu za „jednoho“ a „dalšího“ automaticky považovat „kteréhokoli“ z účastníků v řetězci obchodů, ale vždy je třeba hledat skutkové souvislosti a příčinnou souvislost mezi neodvedením daně a nárokováním odpočtu a prokázáním vědomosti o skutečnostech svědčících možnému podvodnému jednání za účelem vylákání odpočtu na dani mezi těmito subjekty. Opačným způsobem by byla zcela nepřipustně zakládána objektivní daňová odpovědnost kteréhokoli subjektu zapojeného v obchodním řetězci a odpovědnost za pohyb a osud zboží (...)

V. Skutečnost, že daňový subjekt mohl vědět, měl vědět či dokonce přímo věděl o veškerých popsanych objektivních okolnostech (týkajících se osob a dílčích transakcí od jeho smluvního dodavatele odlišných), které následně žalovaný zjistil, a z čeho tak žalovaný usuzuje, prokazuje zásadně vždy správce daně. Pokud daňový subjekt předestře své verze podložené relevantními skutečnostmi o tom, že obchodní transakce či některé její části byly v rámci jeho běžné obchodní praxe standardní, je naopak na správci daně, aby přesvědčivě odůvodnil, že se o běžnou obchodní praxi nejednalo a na základě čeho tak usuzuje.“

44. V rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 10 Afs 182/2018 – 42, Nejvyšší správní soud uvádí: „*důkazní břemeno daňového subjektu není bezbřehé a nelze po něm vyžadovat prokázání skutečnosti, které nemusí uvádět v daňovém přiznání. Samozřejmě platí, že ohledně existence podvodu na DPH tíží důkazní břemeno jen správce daně, také zapojení (účást) daňového subjektu na podvodu prokazuje správce daně. Eventuální přenášení tohoto důkazního břemene na daňový subjekt je ve smyslu výše vysloveného nepřípustné.*

Zavedení systému odpovědnosti bez zavinění ohledně účasti na podvodech na DPH by překračovalo rámec toho, co je nezbytné pro ochranu plateb do veřejného rozpočtu (srov. takto již např. rozsudek SDEU Netto Supermarkt, věc C-271/06, body 22 až 255). Jak již mnohokrát uvedl SDEU, vzhledem k tomu, že odmítnutí nároku na odpočet DPH „je výjimkou ze základní zásady, kterou tento nárok představuje, je na daňovém orgánu, aby dostatečně právně prokázal objektivní okolnosti umožňující učinit závěr, že osoba povinná k dani věděla nebo musela vědět, že plnění uplatňované k odůvodnění nároku na odpočet bylo součástí podvodu spáchaného dodavatelem či jiným subjektem operujícím v dodavatelském řetězci na vstupu“ (takto v bodě [30] cit. Rozsudek Mahagében, spojené věci C-80/11 a C-142/11, bod 49, zvýraznění doplnil NSS).

Pokud tedy správce daně unese důkazní břemeno co do subjektivní stránky (vztahu) daňového subjektu k účasti na podvodu na DPH, naskýtá se daňovému subjektu v daňovém řízení poslední příležitost, jak pro něj nepříznivé zjištění správce daně zvrátit. Může (musí) vylíčit jiné rozhodné okolnosti, a tím prokázat dobrou víru, zejména to, že se svým jednáním neúčastnil daňového podvodu, tedy např. že v rámci svých obchodních aktivit přijal dostatečná opatření bránící riziku zapojení do možného daňového podvodu (rozsudky NSS ze dne 25. 6. 2015, čj. 6 Afs 130/2014-60, věc ALADIN plus, č. 3275/2015 Sb. NSS, bod 44; rozsudek ze dne 17. 9. 2015, čj. 1 Afs 219/2014-52, ve věci ROYAL ADVERTISING, bod 45; a také – i když se tomu stěžovatelka brání – rozsudek ze dne 23. 8. 2013, čj. 5 Afs 83/2012-46, č. 2925/2013 Sb. NSS, věc JET GROUP). Jakkoli tato koncepce může v jistém smyslu připomínat přenášení důkazního břemena v daňovém řízení, nejedná se o důkazní břemeno stricto sensu, ale spíše o institut vyvinění z právem zapovězeného jednání.

Proto i skutečnost, že daňový subjekt mohl vědět, měl (musel) vědět či dokonce přímo věděl o objektivních okolnostech, které nasvědčují tomu, že obchodní transakce byla zasažena podvodem, prokazuje správce daně (viz opakovaně cit. věc VYRTYCH, 5 Afs 60/2017, bod 56).

Zjistí-li správce daně konkrétní objektivní okolnosti a dostatečně prokáže, že daňový subjekt věděl, resp. vzhledem k dané situaci měl a mohl vědět, že sporná obchodní operace je či bude stižena podvodem (viz rozsudek SDEU Mahagében, body 48 a 49), tento jeho závěr bez dalšího nevede k odmítnutí vrátky nadměrného odpočtu. Daňový subjekt pak totiž ještě musí mít šanci vyvinut se z účasti na podvodu tím, že prokáže, že přijal veškerá rozumná opatření.“

45. Jak se podává z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný vyšel ze zjištění správce daně, konkrétně z toho, že, žalobce uplatnil nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od společnosti SALLNARON. Ze zjištění správce daně přitom vyplynulo, že dodavatel SALLNARON DPH za předmětné zdaňovací období přiznal a odvedl. Subdodavatel této společnosti PUERTENE však daň sice přiznal, ale svému správci daně neodvedl. Tato společnost je pro místně příslušného správce daně nekontaktní, nereaguje na jeho výzvy, z toho důvodu nemohlo být prověřeno, zda vůbec do daňového přiznání za předmětné zdaňovací období dodání zboží společnosti SALLNARON zahrнула.
46. Nadto odvolací orgán konstatoval, že k 18. 3. 2015 měla společnost PUERTENE na osobním daňovém účtu vedeném u správce daně neuhrazenou DPH ve výši 13 396 377 Kč. Dále bylo zjištěno, že společnost PUERTENE podala za zdaňovací období od září 2012 do ledna 2014 nulová přiznání k DPH a byla jí ke dni 27. 1. 2014 zrušena registrace k DPH.
47. Ve vztahu k plnění přijatém od společnosti SALLNARON, žalovaný uvedl, že hmotněprávní a formální podmínky nároku na odpočet dane stanovené v ust. § 72 a § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. byly odvolatelem ve vztahu k přijatým zdanitelným plněním od společnosti SALLNARON splněny. Uvedenou skutečnost vzal za prokázanou daňovými doklady, notářskými zápisy č. NZ 112/2012 a NZ 116/2012, seznamy kódu IMEI; dodacími listy; mezinárodními nákladními listy a svědeckou výpovědí jednatele společnosti SALLNARON P. S.
48. Se závěrem správce daně se městský soud plně ztotožňuje. Hmotněprávní podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně specifikované v ust. § 72 a § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004, byly podle názoru městského soudu ve vztahu k předmětným zdanitelným plněním přijatým od společnosti SALLNARON splněny a bylo prokázáno, že tyto obchodní transakce se uskutečnily tak, jak bylo deklarováno.
49. Bylo na správci daně, aby prokázal, že obchod byl zasažen daňovým podvodem a žalobce to věděl, nebo vědět měl a mohl.
50. Jak se dále podává z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný vzal za prokázané, že žalobce byl součástí řetězce, v němž byla identifikována chybějící daň (u společnosti PUERTENE). Současně bylo prokázáno, že společnost SALLNARON neměla žádné skladovací prostory a její jednatel vozil zboží rovnou od svého dodavatele PUERTENE žalobci, a to osobním automobilem z Prahy do Hradce Králové. Zboží bylo naloženo v tržnici SAPA nebo v tržnici Holešovice (občas na jiném místě v okolí Kbel nebo Letňan) a vyloženo a předáno žalobci v kanceláři notářky. Téhož dne bylo dále žalobcem naloženo do vozidla dopravce Kamion-Line, který je opět téhož dne předal v Bratislavě v kanceláři notáře osobě vystupující jménem odběratele ROTOM EX.
51. Žalovaný tak konstatuje, že k vykládkám a nakládkám zboží, jeho kontrole, předávání a přejímání jakož i k předávání a přejímání veškerých dokladů s tím spojených, mezi jednotlivými účastníky předmětných transakcí v rámci dodavatelsko-odběratelského

řetězce: PUERTENE – SALLNARON – žalobce – ROTOM EX a k soupisu dvou notářských zápisů za účasti dvou rozdílných notářů nacházejících se na dvou různých místech došlo vždy v průběhu jediného dne. Žalovaný má za to, že takový postup je v běžném obchodním prostředí nestandartní a budí dojem dopředu vytvořeného scénáře, jehož účelem bylo formálně potvrdit dodání zboží od nekontaktního PUERTENE přes SALLNARON a žalobce do jiného členského státu (na Slovensko), kde se jeho stopa ztrácí po přeprodání společností ROTOM EX u nekontaktní lotyšské společnosti SANADAN.

52. Se závěry žalovaného lze souhlasit. Rovněž městský soud pokládá popsáný skutkový děj za neobvyklý a navíc postrádající ekonomický smysl. Pokud v citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud pokládá za nikoli přípustné, aby po daňovém subjektu správce daně požadoval povědomost o chování kteréhokoli subjektu v podezřelém obchodním řetězci, je projednávaná věc hraniční. „Mizejícím subjektem“ je zde dodavatel dodavatele daňového subjektu (PUERTENE) a odběratel odběratele (SANADAN). Od žalobce lze spravedlivě požadovat, aby z dostupných zdrojů, jako je obchodní rejstřík a registr plátců DPH ověřil spolehlivost svého dodavatele a odběratele. V projednávané věci oba subjekty – SALLNARON a ROTOM EX, byli kontaktní, a v rámci daňového řízení realizaci obchodu potvrdili, nicméně, jak žalovaný poukázal, společnost SALLNARON od svého založení dne 13. 5. 2010 nikdy neuložila účetní závěrku do Sbírky listin.
53. Městský soud v Praze souhlasí se žalovaným, že finanční a další údaje o ekonomické činnosti, jež vyplývají z účetní závěrky každé obchodní společnosti, jsou v běžném obchodním styku jedním z důležitých ukazatelů pro potenciálního obchodního partnera při analýze toho, zda s tímto subjektem je vhodné uzavřít obchodní vztah či nikoliv, po žalobci lze spravedlivě požadovat, aby ve vztahu ke svému dodavateli ověřil alespoň tyto náležitosti, žalobce však po celou dobu řízení, ani v podané žalobě neuvedl, že tak učinil.
54. Obecně má městský soud za to, že požadovat po žalobci, aby blíže prověřoval, obchodní subjekty vzdálenější, by se již mohlo vymykat premise vytýčené Nejvyšším správním soudem. Bylo pro to potřeba zjištění dalších okolností, které odůvodňují závěry o vědomé účasti žalobce na daňovém podvodu.
55. Tyto okolnosti žalovaný spatřuje v tom, že žalobce nedoložil žádné doklady, které by prokazovaly úhradu zboží společností SALLNARON. Na daňových dokladech vystavených společností SALLNARON je jako způsob úhrady uvedeno „PP“, tedy platební příkaz. Úhrady předmětných přijatých plnění ze strany žalobce nevyplývají z výpisu z bankovních účtů žalobce. Skutečnost, zda a jak žalobce za zboží zaplatil, v daňovém řízení nebyla ze strany žalobce ani tvrzena ani prokázána.
56. Žalovaný v napadeném rozhodnutí označuje za v běžné obchodní praxi nestandartní, že by bylo dodavatelem dodáváno zboží, aniž by za ně musel jeho odběratel platit. Uvedené, podle názoru žalovaného, odporuje běžným tržním podmínkám. Z toho žalovaný dovozuje, že v rámci řetězce nebylo skutečným cílem jednotlivých účastníků transakcí obchodování pro dosažení reálného zisku, resp. kladného cash flow, nýbrž předmětné transakce byly pouze účelově vykonstruovány s cílem čerpání nadměrného odpočtu žalobcem a neodvedení daně u subdodavatele PUERTENE.
57. Závěry žalovaného nejsou nesprávné, je však třeba současně prokázat, že žalobce si byl uvedené skutečnosti vědom, nebo si jí být vědom měl a mohl.

58. Žalovaný dále konstatuje, že žalobce uzavřel s dodavatelem velmi obecnou kupní smlouvu, ze které nelze dovodit, jaké zboží je předmětem obchodních transakcí, v jakém množství, kvalitě a ceně bude dodáno a v jakém termínu bude za dodané zboží zaplacen. Vždy je v ní odkazováno na budoucí písemné či ústní objednávky. Tyto objednávky pak rovněž nebyly činěny písemně, (v dokladech žalobce nejsou zavedeny a rovněž svědek S. potvrdil, že objednávky byly činěny telefonicky). Žalovaný má za to, že v běžném obchodním styku je obvyklé, že obchodní smlouvy jsou formulovány maximálně konkrétně tak, aby mohla být zajištěna vymahatelnost práv a povinností z nich plynoucích. Dovojuje, že žalobce se zachoval neopatrně, když sepsal toliko obecné smlouvy, když přitom konkrétní podmínky dodávek nelze dohledat ani z objednávek, které nebyly činěny písemně. Nejsou zde uvedeny žádné smluvní sankce v případě pozdní úhrady zboží či případné záruky při nezaplacení zboží. Předmětem transakcí bylo zboží vysoké hodnoty a celková suma obchodu měla mít značný dopad do hospodaření žalobce.
59. Závěry žalovaného pokládá Městský soud v Praze za zcela správné, odůvodňující závěr, že žalobce přinejmenším mohl vědět, že se účastní obchodu zatíženého daňovým podvodem.
60. Obecná formulace rámcové kupní smlouvy neumožňuje „rozklíčovat“ systém objednávek obchodovaného zboží. Žalobce uváděl, že objednávky byly činěny telefonicky, nebo ústně při obchodních jednáních, aniž by vysvětlil, jak, na základě jakých mechanismů, byl schopen formulovat konkrétní objednávku co do druhu a množství zboží, za situace, kdy jeho dodavatel sám odebíral zboží od další společnosti a jak současně zajistil odbyt právě pro toto zboží u svého slovenského odběratele. V celém daňovém řízení žalobce neposkytl ani nástin vysvětlení, jak mohl takový obchodní mechanismus fungovat a přinášet ekonomický profit všem zúčastněným společnostem.
61. Pokud jde o subjektivní stránku jednání žalobce, není od věci ani správná úvaha žalovaného, který v napadeném rozhodnutí uvedl, že v rámcové smlouvě v článku VIII. je uvedeno, že smlouva zaniká bez výpovědní lhůty z důvodu hrubého porušení ujednání této smlouvy jedním z účastníků, přičemž za hrubé porušení smlouvy se považuje nezaplacení závazku kupujícího vůči prodávajícímu, jelikož žalobce za dodávky nezaplatil, dovozuje žalovaný, že tato smlouva zanikla nezaplacením první z nich, resp. případným nezaplacením některého ještě dříve odvolatelem přijatého daňového dokladu. Pro další případy písemná kupní smlouva nebyla sepsána.
62. Dále žalovaný uvedl, že při jednání byly předloženy a součástí notářských zápisů se staly doklady dokumentující transakce mezi o a jeho odběrateli a je tudíž zřejmé, že se s nimi dodavatel žalobce měl možnost seznámit. Žalovaný má za to, že uvedené jednání představuje nebezpečí, že by dodavatel mohl namísto se žalobcem navázat obchodní spolupráci přímo s odběratelem. To je nepochybně správná úprava, nicméně tato skutečnost, ještě neprokazuje povědomost žalobce o jeho účasti na daňovém podvodu.
63. Žalobce ke každému z daňových dokladů připojil seznamy IMEI dodávaných mobilních telefonů. IMEI (zkratka z anglického International Mobile Equipment Identity) je jedinečné patnáctimístné číslo používané k identifikaci každého mobilního zařízení, které je používáno v rámci GSM sítě. Výrobce mobilních zařízení společnost Apple, umožňuje na svých internetových stránkách <https://checkcoverage.apple.com> prostřednictvím zadání IMEI ověřit možnosti servisu a podpory každého takového zařízení. Po zadání platného IMEI, se zobrazí sdělení: „Platné datum nákupu“ a informace o platnosti či neplatnosti telefonické technické podpory a záruky na opravy a servis. Pokud je zadáno IMEI, které

není platné, informace o této skutečnosti se rovněž zobrazí. Žalovaný v přezkoumávaném rozhodnutí uvádí, že prostřednictvím uvedené internetové stránky prověřil IMEI uvedené na seznamech přiložených k předmětným daňovým dokladům, a zjistil, že tato IMEI nejsou platná. Číslo IMEI je patnáctimístné číslo, jehož definice a struktura vychází z normy ETS 300 508 uveřejněné na internetových stránkách Evropského ústavu pro telekomunikační normy (ETSI) <http://www.etsi.org/standards-search> potvrzené normou CSN ETS 300 508. Na doložených seznamech přiložených k předmětným plněním přijatým od společnosti SALLNARON a vydaným pro společnost ROTOM EX týkajících se mobilních telefonů a tabletů značky Apple však byla uvedena čísla čtrnáctimístná, a tedy se ve skutečnosti o IMEI jednat nemohlo. Dle odvolacího orgánu z uvedeného vyplývá, že buď nebylo zboží označené v seznamech IMEI dodáváno nebo čísla IMEI nebyla na seznamech uvedena správně.

64. Postupu žalovaného je třeba vytknout, že ve správním spise není jediný záznam o prověřování IMEI uvedeným způsobem, tato informace se poprvé objevuje až v napadeném rozhodnutí a žalobce se s uvedenými zjištěními neměl možnost seznámit. Jelikož však v podané žalobě není v tomto ohledu ničeho namítáno, městský soud k této vadě nepřihlédl.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

65. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
66. Výrok o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 3. února 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu